

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **T. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2005, č. j. 55 Az 107/2004 – 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 31. 5. 2005, č. j. 55 Az 107/2004 – 33 zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2004, č. j. OAM-6710/VL-11-ZA04-2003 a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen zákona o azylu) a současně bylo rozhodnuto o tom, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Krajský soud v odůvodnění rozsudku dospěl k závěru, že žaloba žalobce není důvodná, a proto žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též jen stěžovatel) kasační stížnost, v níž uplatnil důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Uvedl, že nesouhlasí s napadeným rozsudkem a navrhoval, aby byl napadený rozsudek Krajského soudu v Brně zrušen a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že napadený rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2005, č. j. 55 Az 107/2004 – 33 byl stěžovateli uložen na poště Z. u B. ve středu dne 20. 7. 2005, poté, co stěžovatel nebyl zastížen poštovním doručovatelem v místě svého hlášeného pobytu v P. Z., H. 514, Z. u B. Stěžovateli bylo uložení zásilky oznámeno. Stěžovatel si však zásilku nevyzvedl a tato byla vrácena zpět Krajskému soudu v Brně. Podle úředního záznamu Krajského soudu v Brně ze dne 16. 8. 2005 se dostavil stěžovatel k tomuto soudu a požádal o vydání rozsudku, který mu byl tento den vydán. Sdělil, že se zdržuje na adrese P. Z. u B.

V souladu s konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu nelze za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti, považovat den, kdy stěžovatel zásilku osobně převzal u krajského soudu, pokud se tak stalo poté, když uplynula desetidenní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl (viz usnesení NSS ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004 – 34).

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, užití se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odst. 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Podle § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, může-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do tří dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Z výše uvedeného tedy plyne, že za den doručení rozsudku stěžovateli je nutno považovat pondělí dne 1. 8. 2005, tedy poslední den lhůty, stanovené k uložení zásilky na poště Z. u B. (poslední den úložní lhůty připadl na sobotu 30. 7. 2005, takže nejbližším pracovním dnem se stalo pondělí dne 1. 8. 2005). Na výše uvedeném závěru nemůže ničeho měnit ani to, že stěžovatel si sám vyzvedl rozsudek u Krajského soudu v Brně dne 16. 8. 2005, neboť v tomto případě je třeba vycházet z fikce doručení rozsudku ve smyslu shora citovaných ustanovení s. ř. s. a o. s. ř.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s. ř. s., a to do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu, počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující

její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanovi-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, za den doručení napadeného rozsudku stěžovateli do vlastních rukou je nutno považovat pondělí dne 1. 8. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 2. 8. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 15. 8. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Uvedený den – pondělí – se svým označením shoduje s označením dne, který určuje její počátek, jímž je den doručení napadeného rozsudku stěžovateli, tedy pondělí dne 1. 8. 2005. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 15. 8. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla podána osobně u Krajského soudu v Brně dne 29. 8. 2005, tedy opožděně.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost byla podána opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2005, č. j. 55 Az 107/2004 – 33 odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace se pak již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ani nedostatkem povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu